
Uvodnik

Spoštovane bralke in bralci, tokrat smo za vas pripravili izdatno branje, saj tretja številka revije Varstvoslovje v letu 2014 vsebuje kar devet člankov in dve poročili s študijskih obiskov institucij kazenskega pravosodja. Gre za kombinacijo tematske in klasične številke revije, saj smo tematskim prispevkom priključili tudi druge članke. Ker bo naslednja številka v slovenskem jeziku izšla šele po treh v angleškem jeziku, smo pohiteli z recenzentskimi in uredniškimi opravili, da bi čim več člankov v slovenskem jeziku lahko objavili že v številki, ki je pred vami. Kljub temu (ali prav zato) pa smo morali za nekaj tednov prestaviti izdajo revije. Avtorjem, recenzentom, lektorjema, tehničnima urednicama in tiskarni se zahvaljujem za razumevanje, odlično medsebojno sodelovanje in dopolnjevanje.

Dovolite mi, da tokrat spregovorim zgolj o nosilni temi številke, privatizaciji, ki je že dalj časa prisotna v globalnem pa tudi slovenskem družbenem, političnem, ekonomskem in da, tudi v varnostnem diskurzu. Upam in verjamem, da so se avtorji prispevkov, ki so procese privatizacije proučevali na področju policijske, vojaške, penološke in obveščevalne dejavnosti, izognili glavni pasti, tolikokrat opaženi v krogih političnih in ekonomskih razpravljavcev, komentatorjev in analitikov, da predstavljajo procese privatizacije kot nekakšno mantro, alternativo brez alternative, v prav dogmatični maniri (nekoč in sedaj?) zapovedanega ali vsaj zaželenega javnega diskurza.

Kot urednik sem v stikih z avtorji vseskozi spodbujal čim bolj analitični in nevtralni pristop do tematike, ki so jo obravnavali. Ključno vprašanje, ki se kot rdeča nit veje skozi prispevke, je, v kolikšnem obsegu so »privatizacija«, »outsourcing«, »javno-zasebno partnerstvo« in kar je še tovrstnih neoliberalnih receptov za »vitko« državo prisotni tudi na področju policijsko/varnostno/nadzorstvene dejavnosti po svetu in še posebej v Sloveniji. Iz prispevkov izhaja, da trendi privatizacije, ki so po svetu zelo globoko zarezali na primer na področje lastništva/varovanja/upravljanja zaporov ali ustanavljanja in, zlasti s strani države in mednarodnih organizacij, najemanja zasebnih vojaških podjetij, v Sloveniji še niso prav prisotni. Podobno je tudi z zasebno obveščevalno dejavnostjo, katere nastavke lahko iščemo predvsem v zasebnovarnostni industriji. Vloga slednje je pomembna predvsem z vidika privatizacije policijske in splošne varnostne dejavnosti v okviru vse bolj pluralne policijsko-nadzorstvene družine (tudi) v Sloveniji. S prispevki na temo privatizacije na področju zagotavljanja varnosti in nadzorstva smo želeli odpreti širšo razpravo, saj morajo biti kakršnekoli reforme na tem področju strokovno pretehtane in ekonomsko utemeljene, pri tem pa nikakor ne gre zanemariti mnenja laične javnosti, ki se ima vso pravico spraševati, katere od nekoč državnih nalog varovanja bo ta še naprej zagotavljala sama, katere bo v imenu države izvajal zasebni gospodarski sektor in za katere naloge bodo morali državljani (zasebne) izvajalce najemati in plačevati sami. Verjetno bi bila tudi za Slovenijo kombinacija vseh treh oblik primerna, toda o vsem tem bo šele treba doseči strokovno-politično-javnomnenjski konsenz. Upam, da se bomo tovrstnih vprašanj in reform lotili z vso resnostjo, saj že majhne spremembe na področju zagotavljanja varnosti po navadi povzročijo dolgoročne posledice, vsi pa si želimo zgolj pozitivnih.

Vabim vas, da nam še naprej v objavo pošiljate svoje prispevke in vas hkrati obveščam, da bo vrstni red številki v slovenskem in angleškem jeziku v letu 2015 spremenjen, in sicer bosta prvi dve številki v angleščini, drugi dve pa v slovenščini. Prosimo vas, da to spremembo upoštevate pri načrtovanju vaših objav.

Izr. prof. dr. Andrej Sotlar
Glavni in odgovorni urednik